
Mijn reis naar Engeland

Thomas van der Zijden

Op 6 juli vertrok ik voor twee weken naar Engeland. Ik zou samen met John Brook en zijn vrouw enkele gebieden in Yorkshire zien. Zij zijn beiden daar geboren. John heeft in 1996 de meeting in Cambridge georganiseerd. Wij hadden elkaar al in Utrecht gezien en hij vond het een leuk idee, dat ik in Cambridge hun gast zou zijn. Ondertussen ben ik al vier keer bij hun geweest. Ze leven overigens in Newport Pagnell - home of the Aston Martin. John wilde er eigenlijk een gewoonte van maken om de Utrechtse verzameljaarbeurs te bezoeken, maar zij zijn slechts één keer bij ons geweest. In 1997 heeft John namelijk een hersenbloeding gekregen, die hem linkszijdig verlamde. Het gaat nu echter boven verwachting goed met

hem. Hij geeft iedereen van de Nederlandse club die hem kent de groeten.

De eerste week bleef ik in Newport Pagnell. John vertelde mij, dat hij de meeste rekenlinialen heeft gevonden op de 'car boot sales'. Volgens mij zijn die typisch Engels. Elke feestelijke gelegenheid is een aanleiding om een car boot sale te organiseren. Mensen rijden dan hun auto's op een veldje en de achterbakken zijn gevuld met alle rommel die ze willen verkopen. Andere mensen betalen dan entree om die rommel te bekijken en eventueel te kopen. Ik heb in totaal drie car boot sales bezocht, maar helaas geen enkele rekenliniaal gevonden. John heeft weliswaar een vaste leverancier, maar die heeft hem één keer een bijzondere rekenliniaal

voor £6 verkocht en die denkt nu dat alle rekenlinialen £6 waard zijn. John is het daar niet mee eens. Na de eerste week vertrokken we voor twee dagen naar York. Ik heb natuurlijk de Yorkminster bekeken. Bijzonder indrukwekkend! John en Barbara weigerden dit gebouw te zien, omdat het te veel emoties bij hun losmaakte. Verder is er in York het York museum, wat de oude levenswijze van de inwoners van York wil laten zien. Het museum verzamelt ook nog steeds dingen uit de moderne tijd. Zo bestond één der vitrines uit een keuken uit 1981. Barbara herkende de magnetron: zo eentje heeft zij er ook. Na alle cultuur vertrok ik nog even naar een stationer's. Helaas had die geen rekenlinialen meer. Pas echter op. Als je een Nederlander vraagt, merk je wel aan zijn grote ogen en de verbaasde keelgeluiden, dat hij niet weet, wat een rekenliniaal is. De meeste Engelsen laten dat helemaal niet merken. John vroeg dan ook (nadat ik te horen had gekregen, dat men geen rekenlinialen had) "I do not want to be offensive, but do you really know, what a slide rule is?". Het antwoord was ontkennend! Gelukkig heb ik altijd een rekenliniaal op zak, dus we hebben weer iemand toegevoegd aan de club der gelukkigen die weten wat een rekenliniaal is. Na ons bezoek aan York zijn we vertrokken naar de kustplaats Scarborough. Daar roken we een enorme vislucht bij de boulevard. Gefrituurde vis, wel te verstaan. Vervolgens vertrokken we naar Halifax. Volgens John is het daar altijd slecht weer: "It rains horizontally", maar wij hebben mooi lenteweer gehad. Daar ontmoette ik Johns vrienden Doug en Sylvia. Zij hadden John en Barbara al 12 jaar niet meer gezien, maar we werden zeer hartelijk ontvangen. Ik werd onmiddellijk hartelijk omhelsd door Sylvia. Volgens John beschouwen mensen uit West-Yorkshire hun vrienden en ook de vrienden van hun vrienden als familie. Sylvia

bleek de eigenaar te zijn van een charity shop. Zo'n charity shop is ook typisch Engels. Natuurlijk hebben wij ook ons goede-doelen-winkeltje met tweedehands spullen, maar in Engeland heeft elke liefdadige organisatie zijn eigen winkelnetwerk. Het dorpje Newport Pagnell heeft vijf charity shops! Er wordt zoveel tweedehands spul in Engeland verhandeld, dat ik mij begon af te vragen, wie dan toch die spullen ooit nieuw heeft gekocht. Zouden ze tweedehands spul importeren? Sylvia had twee rekenlinialen (een Aristo 0903 LL en een Helix) die ik heb gekocht. Ik kon immers toch niet wéér naar Nederland terug gaan zonder een rekenliniaal te hebben gekocht. De Aristo was trouwens een speciale exportversie: made in Austria en met een HP-merkje op de loper. Na Halifax vertrokken we naar Bradshaw, waar John Knott - voor zover hij weet 's werelds oudste rekenlinialenverzamelaar - woont. Barbara vroeg zich af, of wij wel enkele uren konden vullen met 'rekenlinialengepraat'. Natuurlijk kon zij dat gerust aan de beide Johns en mij overlaten! Uiteindelijk vertrokken we weer naar Newport. Overigens, John is ook een vuurwapenverzamelaar en hij is geabonneerd op het blad Gunmarkt. Dat blad bood een 'attack computer' aan voor £2.99. Dat bleek een splinternieuwe Felsenthal flight computer te zijn, uit circa 1977. Die heb ik nu in mijn bezit. Het ding is uitgevoerd in felgeel en het heeft natuurlijk een gebruiksaanwijzing. Het is immers nooit uit de verpakking geweest. De oppervlakte is die van een ontbijtbord.

Kortom, ik heb veel cultuur gesnoven en een paar mooie rekenlinialen verkregen. Een perfecte vakantie voor de verzamelaar dus.